

เอกสารประกอบการพิจารณา

รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่
ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗
คณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ

จัดทำโดย กลุ่มงานติดตามผลการดำเนินงาน
สำนักกำกับและตรวจสอบ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณา “รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ” ฉบับนี้ สำนักกำกับและตรวจสอบ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้จัดทำขึ้นตามกรอบภาระหน้าที่ในการดำเนินการจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณารายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีขององค์กรอิสระและองค์กร ตามรัฐธรรมนูญ โดยมีเนื้อหาสาระสำคัญ รวม ๔ ส่วน ประกอบด้วย (๑) บทนำ (๒) ผลการดำเนินงาน (๓) ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ และ (๔) ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะจากการ อภิปรายของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเกี่ยวกับรายงานผลการตรวจสอบและผลการ ปฏิบัติหน้าที่ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๘ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ที่ผ่านมา

เอกสารประกอบการพิจารณารายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการรงงานด้านนิติบัญญัติ/สภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกำกับและตรวจสอบ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ธันวาคม ๒๕๕๙

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
ส่วนที่ ๑ บทนำ	๑
ส่วนที่ ๒ ผลการดำเนินงาน	๔
ผลงานด้านปราบปรามการทุจริต	๔
ผลงานด้านป้องกันการทุจริต	๑๔
ผลงานด้านตรวจสอบทรัพย์สิน	๑๕
ผลงานด้านบริหารจัดการองค์กร	๑๘
ส่วนที่ ๓ ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ	๒๔
ส่วนที่ ๔ ข้อสังเกต และข้อเสนอแนะจากการอภิปราย ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	๒๗

เอกสารประกอบการพิจารณา
รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗
ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ คณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประกอบด้วยเนื้อหาหลัก รวม ๔ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ บทนำ

ส่วนที่ ๒ ผลการดำเนินงาน

ส่วนที่ ๓ ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ ๔ ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ส่วนที่ ๑ บทนำ

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช.

๑) อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๑๙ บัญญัติให้คณะกรรมการป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ไล่สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเห็นเสนอต่อวุฒิสภา ตามหมวด ๕
การถอดถอนจากตำแหน่ง

(๒) ไล่สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเห็นเพื่อส่งไปยังอัยการสูงสุด
เพื่อฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามหมวด ๖ การดำเนินคดีอาญา
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญ

(๓) ไล่สวนและวินิจฉัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่นซึ่งมิใช่บุคคลตาม (๒) และ
เจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายวณผิดปกติเพื่อร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ
ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

(๔) ไล่สวนและวินิจฉัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่นซึ่งมิใช่บุคคลตาม (๒) หรือเจ้าหน้าที่
ของรัฐตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงหรือข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกองร้ายวณผิดปกติ
กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่ง
หน้าที่ในการยุติธรรมหรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน รวมทั้งดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการ
ในระดับต่ำกว่าที่ร่วมกระทำความผิดกับผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว หรือกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
หรือที่กระทำความผิดในลักษณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรดำเนินการด้วยตามที่คณะกรรมการ
ป.ป.ช. กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๕) กำหนดตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
และหนี้สินตามมาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญ

(๖) ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามหมวด ๓ การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(๗) กำกับดูแลคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๘) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบของผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(๙) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามหมวด ๓ การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน

(๑๐) รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่พร้อมข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาทุกปี ทั้งนี้ ให้ประกาศรายงานดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษาและเปิดเผยต่อสาธารณะด้วย

(๑๑) เสนอมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาลหรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการ หรือวางแผนงานโครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อหน้าที่ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

(๑๒) ดำเนินการส่งเรื่องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษาให้ยกเลิกหรือเพิกถอนสิทธิหรือเอกสารสิทธิที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้อนุมัติหรืออนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือออกเอกสารสิทธิแก่บุคคลใดไปโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการ

(๑๓) ดำเนินการเพื่อป้องกันการทุจริตและเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต รวมทั้งดำเนินการให้ประชาชนหรือกลุ่มบุคคลมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๑๔) ดำเนินการเกี่ยวกับด้านการต่างประเทศโดยเป็นศูนย์กลางความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามพันธกรณีและข้อตกลงระหว่างประเทศในการต่อต้านการทุจริต

(๑๕) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเลขาธิการ

(๑๖) แต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

(๑๗) ดำเนินการอื่นตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้บัญญัติหรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินคดีตามที่เห็นสมควรต่อไป หรืออาจส่งเรื่องให้หน่วยงานที่รับผิดชอบรับไปดำเนินการต่อไปก็ได้

๒) อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช.

สำนักงาน ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
- (๒) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
- (๓) ศึกษาและสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการทุจริต
ในวงราชการและการเมือง
- (๔) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย

ทั้งนี้ สำนักงาน ป.ป.ช. มีกรอบอัตรากำลังข้าราชการและลูกจ้าง แบ่งออกเป็น ข้าราชการ จำนวน ๒,๖๖๕ อัตรา (มีข้าราชการดำรงตำแหน่งอยู่จริง ๑,๖๐๕ อัตรา) และลูกจ้างสัญญาจ้าง จำนวน ๕๑๖ อัตรา (มีอัตราอยู่จริง ๔๔๘ อัตรา) รวมทั้งสิ้น ๒,๐๘๑ อัตรา

๓) งบประมาณที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับการจัดสรรประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

สำนักงาน ป.ป.ช. มีวงเงินงบประมาณประจำปี ตามพระราชบัญญัติงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ จำนวนทั้งสิ้น ๑,๓๒๐,๕๖๑,๔๐๐ บาท (หนึ่งพันสามร้อยยี่สิบล้านห้าแสนหกหมื่นหนึ่งพันสี่ร้อยบาทถ้วน) แบ่งเป็น

๑. ค่าใช้จ่ายในด้านบุคลากร จำนวน ๙๐๑,๐๔๖,๑๖๒ บาท (เก้าร้อยหนึ่งล้านสี่หมื่นหกพันหนึ่งร้อยหกสิบสองบาทถ้วน) คิดเป็นร้อยละ ๖๘ ของงบประมาณตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย
๒. ค่าใช้จ่ายในการจัดการและบริหารองค์กร จำนวน ๔๐๓,๖๘๘,๑๓๐ บาท (สี่ร้อยสามล้านหกแสนแปดหมื่นแปดพันหนึ่งร้อยสามสิบบาทถ้วน) คิดเป็นร้อยละ ๓๐ ของงบประมาณตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย
๓. ค่าใช้จ่ายในลักษณะค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง จำนวน ๑๕,๘๒๗,๑๐๘ บาท (สิบห้าล้านแปดแสนสองหมื่นเจ็ดพันหนึ่งร้อยแปดบาทถ้วน) คิดเป็นร้อยละ ๒ ของงบประมาณตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย

ตารางที่ ๑ ตารางแสดงงบประมาณที่ สำนักงาน ป.ป.ช.ได้รับการจัดสรรประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗

หน่วย : บาท

รายการ	งบประมาณ	
	จำนวน	ร้อยละ
งบประมาณตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗	๑,๓๒๐,๕๖๑,๔๐๐	๑๐๐
๑. ค่าใช้จ่ายในด้านบุคลากร	๙๐๑,๐๔๖,๑๖๒	๖๘
๒. ค่าใช้จ่ายในการจัดการและบริหารองค์กร	๔๐๓,๖๘๘,๑๓๐	๓๐
๓. ค่าใช้จ่ายในลักษณะค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและก่อสร้าง	๑๕,๘๒๗,๑๐๘	๒

(ที่มา : สำนักบริหารงานคลัง สำนักงาน ป.ป.ช.)

๔) ดัชนีวัดภาพลักษณ์การคอร์รัปชันประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ (Corruption Perceptions Index ๒๐๑๔)

Corruption Perceptions Index-CPI คือ ดัชนีวัดภาพลักษณ์ปัญหาการคอร์รัปชันของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกที่มีค่าคะแนนตั้งแต่ ๐ (คอร์รัปชันมากที่สุด) – ๑๐๐ (คอร์รัปชันน้อยที่สุด) จัดทำเป็นประจำทุกปี โดยองค์กรเพื่อความโปร่งใสสากล (Transparency International) ซึ่งเป็นองค์กรอิสระนานาชาติที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อรณรงค์แก้ไขปัญหาการคอร์รัปชัน ซึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ประเทศไทยได้ ๓๘ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน อยู่อันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ ประเทศทั่วโลก ซึ่งอันดับสูงขึ้นกว่าปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่ประเทศไทยได้ ๓๕ คะแนน อันดับที่ ๑๐๒ จากทั้งหมด ๑๗๗ ประเทศทั่วโลก

ส่วนที่ ๒ ผลการดำเนินงาน

๒.๑ ด้านปราบปรามการทุจริต

๑) สถิติผลการดำเนินงานด้านปราบปรามการทุจริต

• เรื่องค้างดำเนินการสะสม	จำนวน	๘,๔๘๔	เรื่อง
• เรื่องกล่าวหาที่รับใหม่	จำนวน	๒,๙๖๖	เรื่อง
• รวมรับดำเนินการ	จำนวน	๑๑,๔๕๐	เรื่อง
• ดำเนินการเสร็จ	จำนวน	๑,๙๗๒	เรื่อง
- ชี้มูลความผิดเจ้าหน้าที่รัฐ	จำนวน	๑๐๒	เรื่อง
- ไม่รับหรือไม่ยกขึ้นพิจารณา	จำนวน	๑๒๔	เรื่อง
- ให้ข้อกล่าวหาตกไป	จำนวน	๑,๔๒๑	เรื่อง
- ส่งคืนพนักงานสอบสวน	จำนวน	๒๔	เรื่อง
- ส่งให้หน่วยอื่นดำเนินการ	จำนวน	๓๐๑	เรื่อง
• คงเหลืออยู่ระหว่างดำเนินการ	จำนวน	๙,๔๗๘	เรื่อง

ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบผลการดำเนินงานด้านการปราบปรามการทุจริตระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ กับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ สามารถแสดงผลการดำเนินงานได้ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๒ ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานด้านปราบปรามการทุจริต ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ กับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

ปี งบประมาณ พ.ศ.	จำนวน เรื่องกล่าวหาเรื่องเรียน			เรื่องที่ดำเนินการเสร็จ						คงเหลือ
	ยอด คงค้าง ยกมา	รับใหม่	รวม	ชี้มูล ความผิด	ไม่รับ/ ไม่ยกขึ้น พิจารณา	ให้ข้อ กล่าวหา ตกไป	ส่งคืน พนักงาน สอบสวน	ส่ง หน่วยงาน อื่น	รวม	
	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	
*๒๕๕๖	๗,๘๑๖	๒,๘๗๖	๑๐,๖๙๒	๙๖	๑๕๗	๑,๒๙๘	๓๑๔	๓๔๓	๒,๒๐๘	๘,๔๘๔
๒๕๕๗	๘,๔๘๔	๒,๙๖๖	๑๑,๔๕๐	๑๐๒	๑๒๔	๑,๔๒๑	๒๔	๓๐๑	๑,๙๗๒	๙,๔๗๘

* ที่มา : รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖

จากตารางข้างต้น จะพบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ สำนักงาน ป.ป.ช. มีเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนที่รับเข้ามาดำเนินการใหม่ จำนวน ๒,๘๗๖ เรื่อง ส่วนในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ นั้น สำนักงาน ป.ป.ช. มีเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนที่รับเข้ามาดำเนินการใหม่ จำนวน ๒,๙๖๖ เรื่อง ซึ่งเพิ่มสูงขึ้น จำนวน ๙๐ เรื่อง หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๑๒

ในส่วนของผลการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนของสำนักงาน ป.ป.ช. นั้น ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ มีเรื่องที่ทำเนิการแล้วเสร็จ จำนวน ๒,๒๐๘ เรื่อง ส่วนในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ มีเรื่องที่ทำเนิการแล้วเสร็จ จำนวน ๑,๙๗๒ เรื่อง ซึ่งลดลงจากปีที่ผ่านมา จำนวน ๒๓๖ เรื่อง หรือลดลงร้อยละ ๑๐.๖๘ ส่งผลให้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ สำนักงาน ป.ป.ช. มีเรื่องกล่าวหา ร้องเรียน ที่คงเหลืออยู่ระหว่างดำเนินการ สูงถึงจำนวน ๙,๔๗๘ เรื่อง ซึ่งเพิ่มสูงขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ จำนวน ๙๙๔ เรื่อง หรือเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ ๑๑.๗๑

๒) ผลการดำเนินการทางอาญาภายหลังคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิด

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการทางอาญา จำนวน ๗๙ กรณี ซึ่งสามารถจำแนกได้ ดังนี้

กรณีดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจ

- อยู่ระหว่างขั้นตอนการตั้งข้อไม่สมบูรณ์กับสำนักงานอัยการสูงสุด จำนวน ๑๐ คดี
- อยู่ระหว่างดำเนินการฟ้องคดีอาญา จำนวน ๖๗ คดี
- คดีถึงที่สุด จำนวน ๑ คดี
- ศาลจำหน่ายคดีเนื่องจากจำเลยถึงแก่ความตาย คดีอาญาระงับ

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๑) จำนวน ๑ คดี

๓) เรื่องกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นเรื่องสำคัญ

ในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๗ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเรื่องกล่าวหา ที่เป็นเรื่องสำคัญ แล้วมีมติว่าการกระทำเป็นความผิดทางวินัยและหรืออาญา หรือร้ายแรงผิดปกติ หรือให้ข้อกล่าวหาตกไป/ยุติการสอบสวน จำนวน ๗ เรื่อง สรุปได้ดังนี้

(๑) เรื่องกล่าวหานายนิคม ไวยรัชพานิช สมาชิกวุฒิสภา ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติ แห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง

ข้อกล่าวหา

ประธานวุฒิสภาได้ส่งคำร้องขอให้ถอดถอนนายนิคม ไวยรัชพานิช สมาชิกวุฒิสภา ออกจาก ตำแหน่งเนื่องจากมีพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ ตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง ๓ กรณี ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับเรื่องกล่าวหาดังกล่าวไว้ พิจารณาดำเนินการ โดยได้รวมพิจารณาดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงไปในคราวเดียวกัน ดังนี้

๑. กรณีปิดอภิปรายและตัดสิทธิสมาชิกผู้สงวนคำแปรญัตติในการประชุมร่วมกัน ของรัฐสภา วาระที่ ๒ ในสมัยสามัญทั่วไป เพื่อพิจารณาร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เกี่ยวกับที่มาของสมาชิกวุฒิสภา

๒. กรณีร่วมลงชื่อในร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖๘ และมาตรา ๒๓๗ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๙๐

๓. กรณีให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์และสื่อมวลชนเกี่ยวกับเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเกี่ยวกับที่มาของสมาชิกวุฒิสภา

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุม ครั้งที่ ๕๕๓-๐๒๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๗ ได้พิจารณาแล้วปรากฏข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานฟังได้ว่า นายนิคม ไวยรัชพานิช สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะรองประธานรัฐสภา ผู้ทำหน้าที่ประธานในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๖, ๗, ๘, และ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เพื่อพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕, มาตรา ๖, มาตรา ๗, มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๑/๑ ตามลำดับ ได้รับญัตติที่สมาชิกวุฒิสภา ได้ขอให้ปิดอภิปรายโดยการให้เสียงข้างมากในที่ประชุมให้มีการลงคะแนนเสียง เพื่อรวบรัดปิดการอภิปรายและปิดประชุม ทั้งที่มีผู้ขอแปรญัตติ ผู้สงวนคำแปรญัตติ หรือผู้สงวนความเห็นไว้ อันเป็นการตัดสิทธิการทำหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา เป็นการใช้อำนาจไปในทางที่ไม่ชอบ เอื้อประโยชน์แก่ฝ่ายข้างมากโดยไม่เป็นธรรมอันเป็นการขัดต่อหลักนิติธรรม และมีผลให้ญัตติแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ มิได้กระทำการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ ขัดต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓ วรรคสอง และมาตรา ๒๙๑ การกระทำของนายนิคม ไวยรัชพานิช จึงมีมูลความผิดฐาน سوءว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายที่เป็นเหตุให้ถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๗๐ ประกอบมาตรา ๒๗๒ วรรคสี่

สำหรับกรณีกล่าวหาว่าไม่วางตัวเป็นกลาง โดยลงชื่อในร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช จำนวน ๒ ฉบับ และให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์และสื่อมวลชน โดยแสดงความเห็นในเชิงลบต่อกระบวนการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา และกระทำขัดกันแห่งผลประโยชน์ในการทำหน้าที่ของประธานในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาเพื่อพิจารณาการแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เกี่ยวกับที่มาของสมาชิกวุฒิสภานั้น ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานยังไม่เพียงพอที่จะฟังได้ว่า นายนิคม ไวยรัชพานิช สมาชิกวุฒิสภา มีพฤติการณ์ سوءว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงตามที่กล่าวหา ข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้ข้อกล่าวหาดตกไป

(๒) เรื่องกล่าวหานายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ขณะดำรงตำแหน่งประธานรัฐสภา ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย

ข้อกล่าวหา

ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ตามมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญทั่วไป) เพื่อพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ วรรคสอง มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๒๐ และมาตรา ๒๔๑ วรรคหนึ่ง และยกเลิกมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ ได้ดำเนินการขอมติจากที่ประชุมตามที่มีการเสนอให้ปิดการอภิปรายในการพิจารณามาตรา ๑๐ ทั้งที่มีสมาชิกที่ยังไม่ได้อภิปรายอีกจำนวนมาก

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๕๕๖-๐๒๔/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ พิจารณาแล้ว เห็นว่า การกระทำและพฤติการณ์ของนายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะประธานรัฐสภาเป็นการกระทำที่ถือว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๑๒๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง และมาตรา ๒๙๑ อันเป็นมูลเหตุให้ถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๐ และมาตรา ๒๗๔ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๒ โดยข้อกล่าวหาที่ประธานวุฒิสภาส่งมาเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับนายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในฐานะประธานรัฐสภาเป็นเรื่องสำคัญ และได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว จึงให้แยกทำรายงานเฉพาะข้อกล่าวหาดังกล่าวส่งไปให้วุฒิสภาพิจารณาก่อน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๒ ประกอบมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ส่งรายงาน และเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังประธานวุฒิสภาเพื่อดำเนินการตาม มาตรา ๒๗๓ และมาตรา ๒๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

(๓) เรื่องขอให้ถอดถอน นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมออกจากตำแหน่ง

ข้อกล่าวหา

มีพฤติการณ์ถือว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย กรณีละเลยไม่ระงับยับยั้งความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการรับจำนำข้าวและการระบายข้าวของรัฐบาล

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๕๖๖-๓๔/๒๕๕๗ วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ พิจารณาแล้วมีมติว่าพฤติการณ์ของนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติการณ์ละเลยไม่ระงับยับยั้งการทุจริตและระงับยับยั้งความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการรับจำนำข้าวและการระบายข้าวของรัฐบาล จึงมีมูลความผิดฐานถือว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๘ และถือว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๑ (๑) อันเป็นมูลเหตุให้ถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๗๐ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๕๘ ให้ส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังประธานวุฒิสภาเพื่อดำเนินการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๗๓ ต่อไป

ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๕๘๕ -๕๓/๒๕๕๗ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗ พิจารณาแล้วมีมติว่าการกระทำของนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี และในฐานะประธานคณะกรรมการนโยบายข้าวแห่งชาติ ผู้ถูกกล่าวหา มีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๑๒๓/๑ ให้ส่งรายงาน เอกสาร พร้อมทั้งความเห็นไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินการฟ้องคดี ต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามฐานความผิดดังกล่าว และตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๐ ต่อไป

(๔) เรื่องกล่าวหานายแพทย์จักรกฤษณ์ ภูมิสวัสดิ์ ตำแหน่ง หัวหน้าผู้ตรวจราชการ กระทรวงสาธารณสุข ขณะดำรงตำแหน่งสาธารณสุขนิเทศ กระทรวงสาธารณสุข และนางสาวอัญชลี ภูมมา ขณะดำรงตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผนเชี่ยวชาญ

ข้อกล่าวหา

การกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และกระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง กรณีเรียกรับเงินโดยขอร้องแกมบังคับให้โรงพยาบาลในเขต ๖ รวม ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง บริจาคเงิน รวม ๓,๔๐๑,๒๐๐ บาท เพื่อซื้อรถตู้ไฟล์คสวาเกนให้รัฐมนตรีไว้ใช้งานในระหว่างลงพื้นที่ เหตุเกิดระหว่าง เดือนมีนาคม - ตุลาคม ๒๕๕๒

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๕๗๒-๔๐/๒๕๕๗ วันที่ ๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗ พิจารณาแล้วมีมติว่า การกระทำของนายแพทย์ จักรกฤษณ์ ภูมิสวัสดิ์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ มีมูลความผิด วินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหาย อย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี และไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ อย่างร้ายแรง และฐานอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง หรือผู้อื่น อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๕ (๑), (๔) มาตรา ๘๕ (๗) ประกอบมาตรา ๘๒ (๒) และมาตรา ๘๕ (๗) ประกอบมาตรา ๘๓ (๓) และมีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ ข่มขืนใจ หรือจู่ใจ เพื่อให้บุคคลใดมอบให้หรือหามาให้ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ตนเองหรือผู้อื่น และฐานเป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๘ และมาตรา ๑๕๗ โดยกันให้นางสาวอัญชลี ภูมมา ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ไว้เป็นพยานตามประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่องหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดี พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัย และไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับนายแพทย์ จักรกฤษณ์ ภูมิสวัสดิ์ ตามฐานความผิดดังกล่าว ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๗ แล้วแต่กรณี

(๕) เรื่องกล่าวหา ร้อยตำรวจเอก เฉลิม นพเก้า เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งอัยการพิเศษ ประจำกรมสำนักงานอัยการเขต ๓ รักษาการในตำแหน่งอัยการจังหวัดสุรินทร์

ข้อกล่าวหา

เรียกรับทรัพย์สินจากผู้ต้องหาคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และข่มขู่ว่าจะดำเนินคดี ให้ได้รับโทษหนักขึ้นหากไม่ยินยอมตามที่เรียกร้อง

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๕๘๖-๕๔/๒๕๕๗ วันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ พิจารณาแล้วมีมติว่า การกระทำของร้อยตำรวจเอก เฉลิม นพเก้า ผู้ถูกกล่าวหา มีมูลความผิดทางวินัย ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม ฐานกระทำการอันทำให้เสียหาย รัดคอ คัดค้านตำแหน่งหน้าที่ราชการ ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๔๔, ๔๗ และมาตรา ๖๐ (๑), (๘) แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๔๙ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ ข้อ ๗ และมีมูลความผิดทางอาญาฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และฐานเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งพนักงานอัยการ เรียก รับ หรือ ยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบเพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้น จะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๒๐๑

ในทางคดีอาญาให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีอาญา ในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษา กับร้อยตำรวจเอก เฉลิม นพเก้า ผู้ถูกกล่าวหาตามฐานความผิด ดังกล่าวตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๗ ในทางวินัย เนื่องจากประธานคณะกรรมการอัยการมีคำสั่งให้ลงโทษไล่ออกจากราชการแล้ว จึงเห็นควรส่งรายงานและเอกสารพร้อมความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชา (อัยการสูงสุด)

(๖) เรื่องกล่าวหา นายโสภณ หรือโสภณธันธ์ ตะติโชติพันธ์ เปลี่ยนแปลงสัญญาจ้าง เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับจำนวนเงินค่าจ้างด้วยการปลอมเอกสารสัญญาจ้างทั้งฉบับหรือแต่ส่วนหนึ่ง ส่วนใด เพื่อเบียดบังเอาเงินจากองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (ส.ส.ท.) ที่จ่ายเงินค่าจ้างตอบแทนให้เกินไปเป็นของตนเอง

ข้อกล่าวหา

เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหาย แก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต โดยการเปลี่ยนแปลงเอกสารสัญญาจ้าง เฉพาะในส่วนเงินค่าจ้างเพื่อเบียดบังเอาเงินที่องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย จ่ายเกินมาไปเป็นของตนเองหรือผู้อื่นด้วยการทำปลอมเอกสารสัญญาจ้างขึ้นทั้งฉบับ หรือแต่ส่วนหนึ่ง ส่วนใด โดยอาศัยโอกาสที่ตนมีหน้าที่นั้น

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ที่ประชุมพิจารณาแล้วมีมติว่า การกระทำของนายโสภณ หรือโสภณธันธ์ ตะติโชติพันธ์ ผู้ถูกกล่าวหา มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานกระทำการอันใด อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามกฎ ก.ร. ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ข้อ ๓ (๒) วรรคสาม และ (๑๗) วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๔๘

และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดทางวินัยของข้าราชการซึ่งไปปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่มีใช้ ส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๔ และมีมูลความผิดทางอาญารฐานเป็นเจ้าของงานปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยทุจริต ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร กรอกข้อความลงในเอกสารหรือดูแลรักษาเอกสาร กระทำการปลอมเอกสารโดยอาศัยโอกาสที่ตนมีหน้าที่นั้น ฐานปลอมเอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการ และฐานใช้เอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการปลอม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๖๑ มาตรา ๒๖๖ และมาตรา ๒๖๘

อนึ่ง โดยที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย โดยนายนคร ชมพูชาติ ผู้รับมอบอำนาจ ได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องนายโสภณ หรือโสภณธินันท์ ตะติโชติพันธ์ ผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลอาญา ตามคดีหมายเลขดำที่ ๓๘๖๐/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ ในข้อหา หรือฐานความผิดปลอมเอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการ และใช้เอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการปลอม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๖ และมาตรา ๒๖๘ และศาลอาญาได้ประทับฟ้องแล้ว จึงเป็นเรื่องที่เป็นคดีอาญาในประเด็นเดียวกันและศาลประทับฟ้องแล้ว ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกคำกล่าวหาขึ้นพิจารณา ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๖ (๒) ที่ประชุมจึงมีมติให้งดชี้มูลความผิดทางอาญา ผู้ถูกกล่าวหาในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๖ และมาตรา ๒๖๘ ดังกล่าว

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชา เพื่อพิจารณาโทษทางวินัย และไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับนายโสภณ หรือโสภณธินันท์ ตะติโชติพันธ์ (เฉพาะฐานความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๑) ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๗ แล้วแต่กรณี

(๗) เรื่องกล่าวหา

๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ส่งสำนวนให้สำนักงานป.ป.ช. เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ และวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๔ กล่าวหานายชวาลวุฒฒ ไชยนิวดี รองปลัดกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ ในขณะนั้นกับพวกรวม ๓๒ คน

๒) สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ส่งรายงานการสืบสวนให้สำนักงาน ป.ป.ช. เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๑ กล่าวหานายภิญโญ ฉันทศรีธการ รักษาการผู้อำนวยการองค์การ ตลาดเพื่อเกษตรกร (อ.ต.ก.) ในขณะนั้น และคณะกรรมการจัดจ้างและจำหน่ายลำไยอบแห้ง รวม ๗ คน

๓) บัตรสนเท่ห์รวม ๔ ฉบับ กล่าวหานายสมศักดิ์ เทพสุทิน รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในขณะนั้นกับพวก

ข้อกล่าวหา

ทุจริตการดำเนินการโครงการแปรรูปและการตลาดลำไยอบแห้ง พ.ศ. ๒๕๔๗ เหตุเกิดระหว่างวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ถึง ตุลาคม ๒๕๔๗ ที่กรุงเทพมหานครและจังหวัดอื่น ๆ

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาเรื่องกล่าวหาในแต่ละประเด็นแล้ว จึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ ๕๐๔ - ๖๙/๒๕๕๖ วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๖ ในการประชุมครั้งที่ ๕๐๕ - ๗๐/๒๕๕๖

วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๖ ในการประชุมครั้งที่ ๕๐๙ - ๗๔/๒๕๕๖ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ในการประชุมครั้งที่ ๕๑๗ - ๘๒/๒๕๕๖ วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ และในการประชุม ครั้งที่ ๕๒๑ - ๘๖/๒๕๕๖ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ซึ่งมูลความผิดวินัยและอาญาแก่บุคคล ดังนี้

๑. การได้มาซึ่งผู้ประกอบการที่มารับผิดชอบโครงการ

นายบรรพต หงษ์ทอง ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในขณะนั้น เสนอขอความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในขณะนั้น และรับทราบผลการคัดเลือกผู้ประกอบการของคณะกรรมการเตรียมการโครงการแปรรูปและการตลาดลำไยอบแห้ง ทั้งที่เป็นการคัดเลือกโดยไม่มีอำนาจและเป็นการคัดเลือกผู้ประกอบการที่ไม่มีคุณสมบัติตามประกาศเชิญชวนฯ โดยไม่ทักท้วง อีกทั้งได้ส่งผลการคัดเลือกผู้ประกอบการของคณะกรรมการฯ ที่ไม่ชอบดังกล่าวให้ อ.ต.ก. พิจารณาเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๗ การกระทำของนายบรรพต หงษ์ทอง ดังกล่าว มีมูลความผิดทางวินัย ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอดุสาหะ เอาใจใส่ระมัดระวังรักษามลประโยชน์ ของทางราชการ และประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง

โดยที่นายบรรพต หงษ์ทอง ได้เกษียณอายุราชการแล้ว ซึ่งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๐๐ วรรคสอง กำหนดว่าในกรณีที่เกิดการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่า ผู้นั้นกระทำผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้คงโทษ ดังนั้น จึงไม่มีเหตุที่จะต้องส่งรายงานเอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัย ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๒ อีก ให้มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ผู้บังคับบัญชาทราบต่อไป ส่วนกรณีนายสมศักดิ์ เทพสุทิน จากการได้สวนข้อเท็จจริงไม่ปรากฏข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพียงพอที่จะฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดตามที่กล่าวหาข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้ข้อกล่าวหาดตกไป

๒. การเตรียมการโครงการแปรรูปและการตลาดลำไยอบแห้งปี ๒๕๔๗

การกระทำของคณะกรรมการเตรียมการโครงการแปรรูปและการตลาดลำไยอบแห้ง ได้แก่ นายชวลิต ชูขจร ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓, นายสุรศักดิ์ ทองเพ็ชร ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๔, นายชวลิต ชูขจร ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๕ และนายสรรเสริญ อัจจุตมานัส ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๖ มีมูลเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๒ วรรคสาม มาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๘๘ วรรคสอง และมีมูลเป็นความผิดทางอาญาตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๓ และตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๑๑ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖

๓. กระบวนการของ อ.ต.ก. เพื่อให้ได้มาซึ่งผู้ประกอบการ

การกระทำของคณะกรรมการจัดจ้างฯ และผู้เกี่ยวข้องมีมูลความผิด ดังนี้

๓.๑ นายวรพจน์ วนาพิทักษ์ และนางวิลาวัลย์ ชัยวัฒน์ มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ เที่ยงธรรม และประพฤติตนอยู่ในความสุจริต ทั้งต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาประโยชน์อย่างใด ๆ อันอาจเป็นทางให้เสียหายเสียหายความเที่ยงธรรม หรือความไว้วางใจในการปฏิบัติหน้าที่ ฐานไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง

แบบแผนและวิธีปฏิบัติของ อ.ต.ก. ฐานทุจริตต่อหน้าที่ และฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของ อ.ต.ก. เป็นเหตุให้เสียหายแก่ อ.ต.ก. อย่างร้ายแรง ตามข้อบังคับองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร ฉบับที่ ๑ ว่าด้วยพนักงานและลูกจ้างข้อ ๕๘ (๔) และ (๗) ประกอบข้อ ๖๐ (๔) และมีมูลความผิดทางอาญาฐานร่วมกันเป็นเจ้าหน้าที่ในองค์การของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๑๑ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑ ประกอบมาตรา ๘๓ และฐานร่วมกับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐกระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใด ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ และฐานสนับสนุนเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๖

๓.๒ นายธวัชชัย สำโรงวัฒนา และนายสิงห์ทอง ชินวรรังสี มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๒ วรรคสาม มาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๘๘ วรรคสอง และมีมูลความผิดทางอาญาฐานร่วมกับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐกระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใด ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ ฐานร่วมกันเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๓ และฐานสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ในองค์การของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๑๑ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖

๓.๓ นายวันชัย ศิริวัฒน์ตระกูล มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ เที่ยงธรรม และประพฤติตนอยู่ในความสุจริต ทั้งต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อย่างใด ๆ อันอาจเป็นทางให้เสียความเที่ยงธรรม หรือความไว้วางใจในการปฏิบัติหน้าที่ฐานไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง แบบแผน และวิธีปฏิบัติของธนาคาร ฐานทุจริตต่อหน้าที่ และฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของธนาคาร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ธนาคารอย่างร้ายแรง ตามข้อบังคับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ฉบับที่ ๙ ว่าด้วยวินัย การสอบสวน และการลงโทษสำหรับพนักงานและลูกจ้าง ข้อ ๓ (๔) และ (๗) ประกอบข้อ ๕ (๔) และ (๕) และมีมูลความผิดทางอาญา ฐานร่วมกับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐกระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใด ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงาน

ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ ในฐานะสนับสนุนเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๖ และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในองค์การของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๑๑ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓

๔. กรณีการลงนามในสัญญาโดยมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการวางเงินค้ำประกันสัญญา และค้ำประกันการจำหน่ายลำไยอบแห้งจากวันลงนามในสัญญาเป็นภายในสามวันนับแต่ลงนามในสัญญา และไม่มี ความพร้อมจนกระทั่งเกิดความเสียหาย

นายภิญโญ ฉันทศัฏฐการ รักษาการ ผอ. อ.ต.ก. มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ เที่ยงธรรม และประพฤติดนอยู่ในความสุจริต ทั้งต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อย่างใด ๆ อันอาจเป็นทางให้เสียหาย เสียความเที่ยงธรรม หรือความไว้วางใจในการปฏิบัติหน้าที่ฐานไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง แบบแผน และวิธีปฏิบัติของ อ.ต.ก. ฐานทุจริตต่อหน้าที่ และฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ อ.ต.ก. เป็นเหตุให้เสียหายแก่ อ.ต.ก. อย่างร้ายแรง ตามข้อบังคับองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร ฉบับที่ ๑ ว่าด้วยพนักงานและลูกจ้าง ข้อ ๕๘ (๔) และ (๗) ประกอบข้อ ๖๐ (๔) และ (๕) และมีมูลความผิดทางอาญา ฐานร่วมกันเป็นเจ้าหน้าที่ในองค์การของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๑๑ ประกอบประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๘๓ และฐานร่วมกับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐกระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายได้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ และฐานสนับสนุนเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๖ ส่วนการกระทำของนางปรียา รวีวรรณพงษ์ ผู้อำนวยการกองกฎหมาย อ.ต.ก. ไม่มีมูลความผิด

๕. กระบวนการดำเนินการของภาคเอกชน

การกระทำของบริษัท ปอเฮงอินเตอร์เทรด จำกัด ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑๔ นายปรีชา ชินวัฒน์โชติ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑๕ นางสาวชลธิชา สิทธิธรรม ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑๖ นายเอกชัย แสงสันติธรรม ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑๗ นายวัฒนา ศิริพันธ์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑๘ บริษัท บุญทิพย์ฟู้ดโปรดักส์ จำกัด ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑๙ นายก้อง จันทร์บรรจบ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๐ นางจิราพร จันทร์บรรจบ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๑ นายสายันต์ เชื้อเจ็ดตน ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๒ บริษัท ท็อปไฟว์โฮลดิ้ง จำกัด ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๓ และบริษัท อโกรโปรดักส์เน็ทเวิร์ค จำกัด ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒๔ มีมูลความผิดทางอาญา ฐานตกลงร่วมกันในการเสนอราคาเพื่อวัตถุประสงค์ที่จะให้ประโยชน์แก่ผู้ใดผู้หนึ่งเป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ โดยหลีกเลี่ยงการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม หรือโดยการเอาเปรียบแก่หน่วยงานของรัฐ อันมิใช่เป็นไปในทางการประกอบธุรกิจปกติ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐกระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม

เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคาขายใดให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ และฐานสนับสนุนเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๖ และฐานสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ในองค์การของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตทุกจริต ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๑๑ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖

๒.๒ ผลงานด้านป้องกันการทุจริต

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มอบหมายให้สำนักงาน ป.ป.ช. ดำเนินการด้านการป้องกันการทุจริต จำนวนทั้งสิ้น ๒๖ โครงการ/กิจกรรม แบ่งกลุ่มเป้าหมายออกเป็น ๔ กลุ่มหลัก ได้แก่ ๑) ภาครัฐและภาคการเมือง ๒) ภาครัฐวิสาหกิจและภาคเอกชน ๓) ภาคประชาสังคม และ ๔) เด็ก เยาวชน และบุคลากรทางการศึกษา ดังนี้

๑. ภาครัฐและภาคการเมือง ได้มีการดำเนินการจัดทำโครงการ/กิจกรรมที่สำคัญ อาทิ โครงการส่งเสริมท้องถิ่นปลอดทุจริต โครงการเสริมสร้างความโปร่งใสในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/ กิจกรรมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบด้านการป้องกันการทุจริต โครงการลูกเสือซื่อสะอาด และโครงการพัฒนาความร่วมมือด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐ เป็นต้น

๒. ภาครัฐวิสาหกิจและภาคเอกชน ซึ่งได้มีการดำเนินการจัดทำโครงการ/กิจกรรมที่สำคัญ อาทิ โครงการขับเคลื่อนกลไกธรรมาภิบาลภาคธุรกิจเอกชน : กิจกรรมการมอบรางวัล “บรรษัทภิบาลดีเด่น (๕ ภูมิภาค)” โครงการสัมมนาระหว่างคณะกรรมการ ป.ป.ช. และผู้บริหารระดับสูงหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ เพื่อสร้างความร่วมมือและแสวงหาแนวทางป้องกันการทุจริตในรัฐวิสาหกิจร่วมกัน และโครงการ ป.ป.ช. ร่วมกับสมาคมธนาคารไทยส่งเสริมบรรษัทภิบาลด้านคอร์รัปชัน เป็นต้น

๓. ภาคประชาสังคม ซึ่งได้มีการดำเนินการจัดทำโครงการ/กิจกรรมที่สำคัญ อาทิ โครงการรณรงค์ส่งเสริมการต่อต้านการกระทำผิดจริยธรรมหรือกฎหมายทุกรูปแบบเพื่อสร้างสังคมแห่งความโปร่งใส โครงการยกย่องผู้ประพฤติปฏิบัติตนชอบด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และโครงการจัดทำชุดความรู้การเฝ้าระวังการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ เป็นต้น

๔. กลุ่มเด็ก เยาวชน และบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งได้มีการดำเนินการจัดทำโครงการ/กิจกรรมที่สำคัญ อาทิ โครงการประกวดภาพวาด “ภาพลักษณ์นักการเมือง” โครงการส่งเสริมความรู้ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในระดับอาชีวศึกษา โครงการพัฒนาโรงเรียนคุณธรรมจริยธรรมในโครงการกองทุนการศึกษา รุ่นที่ ๓ และโครงการสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสถานศึกษา ประจำปี ๒๕๕๗ เป็นต้น

● มาตรการป้องกันการทุจริต ●

มาตรการและข้อเสนอแนะด้านการป้องกันการทุจริต

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการศึกษา รวบรวมปัญหาข้อเท็จจริง กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เป็นเหตุหรืออาจเป็นเหตุหรือเป็นช่องทางให้เกิดการทุจริต และเสนอมาตรการป้องกันการทุจริต ต่อคณะรัฐมนตรี จำนวน ๗ มาตรการ ดังนี้

๑. มาตรการเพื่อป้องกันการทุจริตและความเสียหายของทางราชการในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ

๒. มาตรการป้องกันการทุจริตและการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้
๓. มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตในกระบวนการลักลอบตัดและค้าไม้พะยุง
๔. ข้อเสนอแนะในการจัดเก็บภาษีโรงเรียนสอนกวดวิชาที่มีลักษณะเป็นการประกอบธุรกิจ
๕. ข้อเสนอแนะในการป้องกันการทุจริตเกี่ยวกับการบริหารจัดการท่าเทียบเรือของการท่าเรือแห่งประเทศไทย กรณีศึกษาท่าเรือแหลมฉบัง ท่าเทียบเรือ AO โดยบริษัท แอล ซี เอ็ม ที จำกัด และท่าเทียบเรือ B1 โดยบริษัท แอลซีบี คอนเทนเนอร์ เทอร์มินอล ๑ จำกัด
๖. มาตรการป้องกันการทุจริตในกระบวนการจัดส่งแรงงานไทยไปทำงานในต่างประเทศ
๗. ข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริตเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ศุลกากรตามแนวชายแดนรับชำระภาษี และออกใบเสร็จรับเงินค่าภาษีอากรพากระวางการนำไม้ ไม้แปรรูป หรือสิ่งประดิษฐ์เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดที่ทำด้วยไม้ เข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ถูกต้อง และไม่ตรงตามประเภทของสินค้าไม้

๒.๓ ผลงานด้านตรวจสอบทรัพย์สิน

๒.๓.๑ ผลการดำเนินคดีกรณีจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินหรือยื่นบัญชีเป็นเท็จ โดยเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นฟ้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อดำเนินคดีในกรณีจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หรือยื่นบัญชีเป็นเท็จ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มีจำนวนทั้งสิ้น ๔๘ คดี ดังนี้

- ศาลมีคำพิพากษาคดีถึงที่สุดว่ามีความผิด จำนวน ๔๒ คดี
- ศาลมีคำพิพากษาคดีถึงที่สุดว่าไม่มีความผิด จำนวน ๑ คดี
- อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล จำนวน ๕ คดี

๒.๓.๒ เรื่องตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นเรื่องสำคัญ ในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ปรากฏว่ามีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ใช้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด จำนวน ๕๖ ราย และหรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จำนวน ๒ ราย ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญ จำนวน ๔ เรื่อง ดังนี้

๑. กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่า พลเอก เสถียร เพิ่มทองอินทร์ ปลัดกระทรวงกลาโหม ร่ำรวยผิดปกติ

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณารายงานการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของพลเอก เสถียร เพิ่มทองอินทร์ กรณีเข้ารับตำแหน่งปลัดกระทรวงกลาโหม และ นางณัฐนิชาช์ เพิ่มทองอินทร์ กรณีเข้ารับตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลคาบวง อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี แล้วมีมติว่า กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่า พลเอก เสถียร เพิ่มทองอินทร์ ปลัดกระทรวงกลาโหม ร่ำรวยผิดปกติ ตามมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง ระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งให้อายัดทรัพย์สินของ พลเอก เสถียร เพิ่มทองอินทร์ นางณัฐนิชาช์ เพิ่มทองอินทร์ (คู่สมรส) นางสาวณิชชาพัฒน์ เพิ่มทองอินทร์ (บุตรบุญธรรม) และบุคคลอื่นที่มีพฤติการณ์ น่าเชื่อว่าจะเป็นผู้ถือทรัพย์สินแทนผู้ถูกกล่าวหา มูลค่า ๘๖,๗๔๗,๕๒๗.๓๗ บาท โดยถอนอายัดทรัพย์สินในชื่อบุคคลอื่น จำนวน ๑๗,๖๕๗,๗๓๖.๖๔ บาท คงเหลือ ๖๙,๐๘๙,๘๓๕.๗๓ บาท

ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่ง ๕๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ สั่งให้ พลเอก เสถียร เพิ่มทองอินทร์ แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๗๙ โดยให้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ณ วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ คณะอนุกรรมการได้สวนได้แจ้งข้อกล่าวหาแก่ พลเอก เสถียร เพิ่มทองอินทร์ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๖ ว่าร่ำรวยผิดปกติ โดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติ และมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ ทั้งที่อยู่ในชื่อของพลเอก เสถียร เพิ่มทองอินทร์ นางณัฐนิชาซ์ เพิ่มทองอินทร์ และในชื่อของบุคคลอื่นเป็นทรัพย์สินรวมมูลค่า ๖๘๓,๑๕๙,๑๖๒.๑๑ บาท โดยคณะอนุกรรมการได้สวนยึดหลักแจ้งข้อกล่าวหาเฉพาะรายการทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นหลังวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ และทรัพย์สินที่นำไปฝากในชื่อของบุคคลอื่น เนื่องจากมีข้อจำกัดในระยะเวลาได้สวนที่ต้องให้แล้วเสร็จภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งอายัดทรัพย์สินตามมาตรา ๗๘ ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบที่มาของทรัพย์สินก่อน วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ได้

ต่อมาพลเอก เสถียร เพิ่มทองอินทร์ ได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ จำนวน ๑๖ ครั้ง และชี้แจงด้วยวาจา ๑ ครั้ง อ้างบุคคลเป็นพยาน ๑๓ ปาก ต่อมาในระหว่างการพิจารณารายงานผลการได้สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พลเอก เสถียร เพิ่มทองอินทร์ ได้มีหนังสือขอความเป็นธรรม และชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม และขอชี้แจงด้วยวาจาเพิ่มเติมจำนวน ๗ ฉบับ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า หนังสือชี้แจงเพิ่มเติมไม่ได้กล่าวอ้างพยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี และมีบางเรื่องไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีมติว่าพลเอก เสถียร เพิ่มทองอินทร์ ปลัดกระทรวงกลาโหม ร่ำรวยผิดปกติโดยมีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ เป็นทรัพย์สินรวมมูลค่า ๒๙๖,๓๒๓,๙๑๑.๐๗ บาท และเมื่อพิจารณาจากพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งนำทรัพย์สินไปไว้ในชื่อของบุคคลอื่นจำนวนหลายรายการ และที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งอายัดทรัพย์สินไว้มีจำนวนน้อยกว่าจำนวนที่ขอให้ตกเป็นของแผ่นดินจำนวนมาก จึงมีมติให้อายัดทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและผู้ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมจำนวน ๒๒ ล้านบาทเศษ เป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๗๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔

นอกจากนั้น ทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาได้มาโดยร่ำรวยผิดปกติ มีมูลค่า ๒๙๖,๓๒๓,๙๑๑ บาท ผู้ถูกกล่าวหาได้มีการโอน ยักย้าย แปรสภาพ หรือชุกซ่อนไปบางส่วนจนไม่สามารถติดตามได้ และทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งอายัดไว้มีจำนวนเพียง ๖๙,๐๘๙,๘๓๕.๗๓ บาท น้อยกว่าทรัพย์สินที่ได้มาโดยร่ำรวยผิดปกติที่จะให้อัยการสูงสุดมีคำร้องต่อศาลเพื่อให้มีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน จึงมีมติให้แจ้งอัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาลให้มีคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินของพลเอก เสถียร เพิ่มทองอินทร์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ยังคงมีอยู่และแสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตามมาตรา ๗๙ เป็นการชั่วคราว ระหว่างการพิจารณาคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๒๕๔ (๑) ด้วย ทั้งนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติให้ออนอายัดทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้อายัดไว้ชั่วคราวตามคำสั่งที่ ๔๗๖-๔๗๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ ที่พันเอก ศุภฤกษ์ จรรจาวิจักขณม์, นายชลธี นันทะบุตร, จ.ส.ต. สมชาย จันทร์รักษ์ และนายประสิทธิ์ หมอทรัพย์ ชื่อจากพลเอก เสถียร เพิ่มทองอินทร์ และนางณัฐนิชาซ์ เพิ่มทองอินทร์ โดยพิจารณาแล้วเห็นว่าบุคคลดังกล่าวชื่อทรัพย์สินโดยสุจริต และเสียค่าตอบแทน

**๒. กรณีนายธรรมชัย เชาว์ปรีชา ตำแหน่งเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน
กรณีพ้นจากตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา ๑ ปี**

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๕๘๗-๕๕/๒๕๕๗ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ พิจารณาแล้วมีมติว่านายธรรมชัย เชาว์ปรีชา เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ให้เสนอเรื่องให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ห้ามมิให้นายธรรมชัย เชาว์ปรีชา ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง และขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ด้วย

ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๖๐๘-๗๖/๒๕๕๗ วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๗ พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่านายธรรมชัย เชาว์ปรีชา ได้ถึงแก่ความตายแล้วสิทธิในการนำคดีอาญามาฟ้อง จึงย่อมระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๑) และไม่มีเหตุที่จะขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยห้ามมิให้นายธรรมชัย เชาว์ปรีชา ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งอีก ที่ประชุมจึงมีมติให้ยุติการดำเนินคดี

**๓. นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควร
แจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่ง**

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๕๓๗-๕/๒๕๕๗ วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๗ พิจารณาแล้วมีมติว่านายวุฒิชัย กิตติธเนศวร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่ง ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้เสนอเรื่องให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ห้ามมิให้นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งและขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ด้วย

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ อม.๕๘/๒๕๕๗ คดีหมายเลขแดงที่ อม.๑๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ว่านายวุฒิชัย กิตติธเนศวร มีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ลงโทษจำคุก ๒ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท

๔. นายจตุพัฒน์ บารมี ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒) กรณีจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๕๖๙-๓๗/๒๕๕๗ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ พิจารณาแล้วมีมติว่า นายจตุพัฒน์ บารมี จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ รวม ๒ ครั้ง โดยปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้เสนอเรื่องให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง วินิจฉัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ห้ามมิให้นายจตุพัฒน์ บารมี ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง และขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ด้วย

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ อม. ๑๙/๒๕๕๗ คดีหมายเลขแดง ที่ อม.๒๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ ว่านายจตุพัฒน์ บารมี มีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ การกระทำของนายจตุพัฒน์ บารมี เป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป จำคุกกระทงละ ๒ เดือน และปรับกระทงละ ๔,๐๐๐ บาท รวม ๒ กระทง เป็นจำคุก ๔ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท

๒.๔ ผลงานด้านบริหารจัดการองค์กร

๑. สรุปผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ปรากฏผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. ตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ ๓ ตารางสรุปภาพรวมการประเมินผลการปฏิบัติราชการ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ รอบ ๑๒ เดือน

สรุปภาพรวมผลคะแนนจากการประเมินการปฏิบัติราชการ				
	●	●	●	●
ต่ำกว่าเป้าหมายมาก (๑.๐๐-๑.๔๙)	ต่ำกว่าเป้าหมาย (๑.๕๐-๒.๔๙)	บรรลุได้ตามเป้าหมาย (๒.๕๐-๓.๔๙)	สูงกว่าเป้าหมาย (๓.๕๐-๔.๔๙)	สูงกว่าเป้าหมายมาก (๔.๕๐-๕.๐๐)

มิติที่	ด้าน	น้ำหนัก (ร้อยละ)	คะแนน
๑	ประสิทธิผลตามแผนยุทธศาสตร์	๓๐	๔.๒๑๖๗
๒	คุณภาพของการตอบสนองต่อผู้มีส่วนได้เสีย	๒๐	๑.๗๔๐๐
๓	ประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ	๓๐	๒.๖๒๓๘
๔	การพัฒนาองค์กร	๒๐	๔.๔๘๕๖
ภาพรวม		๑๐๐	๓.๒๙๗๒

สรุปประเด็นสำคัญ

๑) สรุปผลคะแนนตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ

ผลคะแนนรวม สำนักงาน ป.ป.ช. ดำเนินการได้บรรลุเป้าหมาย โดยมีผลคะแนนอยู่ที่ ๓.๒๙๗๒ หากพิจารณาผลคะแนนรายมิติ ผลการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. สูงกว่าเป้าหมายใน ๒ มิติ คือ มิติที่ ๑ ด้านประสิทธิผลตามแผนยุทธศาสตร์ และมิติที่ ๔ ด้านการพัฒนาองค์กร ผลการดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย ๑ มิติ คือ มิติที่ ๓ ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ และผลการดำเนินงานต่ำกว่าเป้าหมาย ๑ มิติ คือ มิติที่ ๒ ด้านคุณภาพของการตอบสนองต่อผู้มีส่วนได้เสีย โดยมีมิติที่มีผลคะแนนสูงสุด คือ มิติที่ ๔ รองลงมา คือ มิติที่ ๑ มิติที่ ๓ และมิติที่ ๒ เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย

๒) ผลการดำเนินงานแต่ละมิติ

มิติที่ ๑ ผลคะแนนในภาพรวมมิติที่ ๑ ด้านประสิทธิผลตามแผนยุทธศาสตร์สูงกว่าเป้าหมาย โดยอยู่ที่ระดับคะแนน ๔.๒๑๖๗ โดยในมิติที่ ๑ นี้มีตัวชี้วัดที่มีผลการดำเนินงานได้สูงกว่าค่าเป้าหมายมาก คือ ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนภาคีเครือข่ายต่อต้านการทุจริต แสดงให้เห็นถึงความสนใจของภาคส่วนที่ต้องการเข้าร่วมต่อต้านการทุจริตกับสำนักงาน ป.ป.ช. และตัวชี้วัดที่ ๓ ร้อยละของความสำเร็จในการดำเนินกิจกรรมเพื่อยกระดับคะแนนดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน ซึ่งมีส่วนผลักดันให้ค่า CPI ของประเทศไทยเพิ่มขึ้น

มิติที่ ๒ ผลคะแนนในภาพรวมมิติที่ ๒ ด้านคุณภาพของการตอบสนองต่อผู้มีส่วนได้เสียต่ำกว่าเป้าหมายโดยอยู่ที่ระดับคะแนน ๑.๗๔๐๐ ระดับความเชื่อมั่นและความพึงพอใจที่ประชาชนตอบมานั้นส่วนใหญ่มีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง จึงทำให้ผลการดำเนินงานไม่ถึงเป้าที่ตั้งไว้ เนื่องจากสำนักงาน ป.ป.ช. มีการดำเนินงานด้านการประชาสัมพันธ์เชิงรุกค่อนข้างน้อยและยังไม่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย

มิติที่ ๓ ผลคะแนนในภาพรวมมิติที่ ๓ ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ ดำเนินการได้ตามเป้าหมาย โดยอยู่ที่ระดับคะแนน ๒.๖๒๓๘ ตัวชี้วัดในมิติที่ ๓ เป็นผลการดำเนินงานด้านปราบปรามการทุจริตและตรวจสอบทรัพย์สิน โดยตัวชี้วัดหลัก ๆ ที่ส่งผลให้การดำเนินงานตามมิตินี้ได้ค่าคะแนนไม่สูงกว่าเป้าหมาย ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ ๗.๑ ผลผลิตของการแสวงหาข้อเท็จจริงและการรวบรวมพยานหลักฐาน ตัวชี้วัดที่ ๗.๓ ผลผลิตของการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตัวชี้วัดที่ ๘ สัดส่วนการประสานงาน (Clearance ratio) ของการดำเนินงานด้านการปราบปรามการทุจริตและตรวจสอบทรัพย์สิน เป็นต้น

มิติที่ ๔ ผลคะแนนในภาพรวมมิติที่ ๔ ด้านการพัฒนาองค์กรสูงกว่าเป้าหมาย โดยอยู่ที่ระดับคะแนน ๔.๔๘๕๖ ทุกตัวชี้วัดมีผลการดำเนินงานสูงกว่าเป้าหมาย ยกเว้นตัวชี้วัดที่ ๑๑.๓ ความพึงพอใจของบุคลากรต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในการทำงานที่มีผลการดำเนินงานบรรลุตามเป้าหมาย ทั้งนี้ เรื่องการประเมินความพึงพอใจเป็นเรื่องละเอียดอ่อนและเป็นการตอบตามความรู้สึก ซึ่งเป็นปัจจัยที่ควบคุมได้ยาก แต่เป็นตัวชี้วัดที่ทุกองค์กรจำเป็นต้องวัดผลการดำเนินงาน เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการภายในองค์กร

๒. ผลการใช้จ่ายเงินงบประมาณของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับจัดสรรวงเงินงบประมาณประจำปี ตามพระราชบัญญัติงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ จำนวนทั้งสิ้น ๑,๓๒๐,๕๖๑,๔๐๐ บาท (หนึ่งพันสามร้อยยี่สิบล้านห้าแสนหกหมื่นหนึ่งพันสี่ร้อยบาทถ้วน) ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ เพื่อจัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในด้านต่าง ๆ เป็นจำนวนทั้งสิ้น ๙๘๘,๐๓๔,๐๐๖ (เก้าร้อยแปดสิบล้านสามหมื่นสี่พันหกบาทถ้วน) คิดเป็นร้อยละ ๗๕ ของงบประมาณตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ที่ได้รับการจัดสรรทั้งหมด โดยมีรายละเอียดการใช้จ่ายดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๕ ตารางแสดงผลการใช้จ่ายเงินงบประมาณของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗
หน่วย : บาท

งบประมาณตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗	ได้รับจัดสรร	ผลการเบิกจ่าย	ร้อยละ
๑. ค่าใช้จ่ายในด้านบุคลากร	๙๐๑,๐๔๖,๑๖๒	๗๐๓,๘๔๘,๓๑๑	๗๘
๒. ค่าใช้จ่ายในการจัดการและบริหารองค์กร	๔๐๓,๖๘๘,๑๓๐	๒๙๓,๙๒๕,๙๘๑	๗๓
๓. ค่าใช้จ่ายในลักษณะค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และก่อสร้าง	๑๕,๘๒๗,๑๐๘	๒๕๙,๗๑๔	๒
รวม	๑,๓๒๐,๕๖๑,๔๐๐	๙๘๘,๐๓๔,๐๐๖	๗๕

ที่มา : พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ , สำนักบริหารงานคลัง สำนักงาน ป.ป.ช.

ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบผลการใช้จ่ายงบประมาณของ สำนักงาน ป.ป.ช.ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ กับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ สามารถแสดงรายละเอียดได้ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๖ ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลการใช้จ่ายงบประมาณของ สำนักงาน ป.ป.ช.ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ กับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗
หน่วย : บาท

งบประมาณตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗	ผลการใช้จ่ายงบประมาณของสำนักงาน ป.ป.ช.	
	*ปี พ.ศ. ๒๕๕๖	ปี พ.ศ. ๒๕๕๗
๑. ค่าใช้จ่ายในด้านบุคลากร	๕๗๘,๗๐๒,๓๒๕	๗๐๓,๘๔๘,๓๑๑
๒. ค่าใช้จ่ายในการจัดการและบริหารองค์กร	๒๓๓,๓๐๔,๘๐๒	๒๙๓,๙๒๕,๙๘๑
๓. ค่าใช้จ่ายในลักษณะค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และก่อสร้าง	๓๐,๑๕๕,๐๓๐	๒๕๙,๗๑๔
รวม	๘๔๒,๑๖๒,๑๕๘	๙๘๘,๐๓๔,๐๐๖

* ที่มา : รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖

จากตารางข้างต้น จะเห็นว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ สำนักงาน ป.ป.ช. มีการใช้จ่ายเงินงบประมาณตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นจำนวนทั้งสิ้น ๘๔๒,๑๖๒,๑๕๘ บาท ส่วนในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ นั้น สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีการใช้จ่ายเงินงบประมาณตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นจำนวนทั้งสิ้น ๙๘๘,๐๓๔,๐๐๖ บาท ซึ่งเพิ่มสูงขึ้นจากเดิม เป็นจำนวน ๑๔๕,๘๗๑,๘๔๘ บาท หรือเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ ๑๗.๓๒ โดยแบ่งเป็น

๑. ค่าใช้จ่ายในด้านบุคลากร ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ สำนักงาน ป.ป.ช. มีผลการใช้จ่ายด้านบุคลากร จำนวนทั้งสิ้น ๕๗๘,๗๐๒,๓๒๕ บาท ส่วนในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ สำนักงาน ป.ป.ช. มีผลการใช้จ่ายด้านบุคลากร จำนวนทั้งสิ้น ๗๐๓,๘๔๘,๓๑๑ บาท ซึ่งเพิ่มสูงขึ้น จำนวน ๑๒๕,๑๔๕,๙๘๖ บาท หรือเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ ๒๑.๖๒

๒. ค่าใช้จ่ายในด้านการจัดการและบริหารองค์กร ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ สำนักงาน ป.ป.ช. มีผลการใช้จ่ายด้านการจัดการและบริหารองค์กร จำนวนทั้งสิ้น ๒๓๓,๓๐๔,๘๐๒ บาท ส่วนในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ สำนักงาน ป.ป.ช. มีผลการใช้จ่ายด้านการจัดการและบริหารองค์กร จำนวนทั้งสิ้น ๒๙๓,๙๒๕,๙๘๑ บาท ซึ่งเพิ่มสูงขึ้น จำนวน ๖๐,๖๒๑,๑๗๙ บาท หรือเพิ่มสูงขึ้น ร้อยละ ๒๕.๙๘

๓. ค่าใช้จ่ายในลักษณะค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ สำนักงาน ป.ป.ช. มีผลการใช้จ่ายในลักษณะค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง จำนวนทั้งสิ้น ๓๐,๑๕๕,๐๓๐ บาท ส่วนในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ สำนักงาน ป.ป.ช. มีผลการใช้จ่ายในลักษณะค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง จำนวนทั้งสิ้น ๒๕๙,๗๑๔ บาท ซึ่งลดลง จำนวน ๒๙,๘๙๕,๓๑๖ บาท หรือลดลงร้อยละ ๙๙.๑๓

๓. การพัฒนาองค์กรและบุคลากร

สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นองค์กรในกระบวนการยุติธรรม การพัฒนาองค์กรและบุคลากร เพื่อยกระดับความสามารถจึงมีความสำคัญยิ่ง ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ สำนักงาน ป.ป.ช. โดยสถาบันการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สัญญา ธรรมศักดิ์ ได้มุ่งเน้นการพัฒนาเสริมสร้างองค์ความรู้ เพื่อเพิ่มศักยภาพให้บุคลากรของสำนักงาน ป.ป.ช. ให้สามารถดำเนินงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๐ และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔) และเพื่อการพัฒนาให้เกิดความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง จึงได้แบ่งออกเป็นวิทยาลัยและกลุ่มงาน ดังนี้

๑) วิทยาลัยพัฒนาการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ได้มีการจัดโครงการทั้งสิ้น ๑๘ โครงการ ซึ่งประกอบไปด้วยโครงการที่สำคัญต่าง ๆ อาทิ โครงการเสริมสร้างทักษะพนักงานบริหารทั่วไป โครงการบรรยายพิเศษ ครั้งที่ ๒ เรื่อง “เปลี่ยนความคิด เปลี่ยนชีวิตให้เป็นสุข” โครงการอบรมกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัด และโครงการฝึกอบรมวิทยากร เป็นต้น

๒) วิทยาลัยพัฒนากระบวนการไต่สวน ได้มีการจัดโครงการทั้งสิ้น ๓ โครงการ ดังนี้ (๑)โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “พนักงานไต่สวน” รุ่นที่ ๖ (๒)โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การตรวจสอบทรัพย์สินแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์” รุ่นที่ ๑ และ ๒ และ (๓)โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การไต่สวนคดีร่ำรวยผิดปกติ” รุ่นที่ ๑ และ ๒

๓) วิทยาลัยนักบริหาร ป.ป.ช. ประจำปี ๒๕๕๗ ได้มีการจัดอบรมทั้งสิ้น ๓ หลักสูตร ได้แก่ (๑) หลักสูตรนักบริหาร ป.ป.ช. ระดับสูง (นบปส. อำนวยการ) รุ่นที่ ๓ (๒) หลักสูตร “นักบริหารยุทธศาสตร์ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตระดับสูง” (นยปส.) รุ่นที่ ๕ และ (๓) หลักสูตรการพัฒนานักบริหารรุ่นใหม่ อีกทั้งได้จัดโครงการ ๒ โครงการ ได้แก่ (๑) โครงการเสริมสร้างประสิทธิภาพผู้บริหารสำนักงาน ป.ป.ช. และ (๒) โครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่อง “ทิศทางการพัฒนางานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต”

๔) กลุ่มนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์กลาง ได้มีการจัดโครงการทั้งสิ้น ๔ โครงการ ได้แก่ (๑) โครงการเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรและค่านิยมในสำนักงาน ป.ป.ช. (๒) โครงการพัฒนา Mindset บุคลากรสำนักงาน ป.ป.ช. (๓) โครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การประเมินคุณธรรม และความโปร่งใสในการดำเนินงาน (Integrity and Transparency Assessment) ของหน่วยงานภาครัฐ และ (๔) โครงการ “จริยธรรมในวิชาชีพนักกฎหมาย”

๔. การพัฒนากฎหมายและระเบียบ

ในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๗ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ออกระเบียบ ประกาศ และหลักเกณฑ์ เพื่อให้สอดคล้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นจำนวนทั้งสิ้น ๑๘ ฉบับ อาทิ (๑) ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ช. (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ (๒) ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งจะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ และ (๓) ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยบัตรประจำตัวกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้น

๕. ด้านการต่างประเทศ

๕.๑ การเข้าร่วมประชุมนานาชาติที่สำคัญ สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีการเข้าร่วมการประชุม นานาชาติที่สำคัญ อาทิ การประชุมคณะทำงานของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการต่อต้านการทุจริตของเอเปก ครั้งที่ ๑๘ (APEC Anti-Corruption and Transparency Experts Working Group: ACTWG) ระหว่าง วันที่ ๑๙ - ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน การเข้าร่วมงานวันครบรอบการก่อตั้งสถาบัน IACA และการประชุมคณะกรรมการบริหาร (Board of Governors) ครั้งที่ ๕ ระหว่างวันที่ ๔ - ๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ณ สาธารณรัฐออสเตรเลีย การประชุมคณะทำงานว่าด้วยการต่อต้านการให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่รัฐ ต่างประเทศในการทำธุรกรรมทางธุรกิจระหว่างประเทศ (OECD Working Group on Bribery in International Business Transaction) ระหว่างวันที่ ๑๐ - ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๗ ณ ประเทศฝรั่งเศส เป็นต้น

๕.๒ การจัดการประชุมนานาชาติ สำนักงาน ป.ป.ช. ได้จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ ภายใต้อกรอบความร่วมมือเอเปก เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะว่าด้วยการดำเนินคดีทุจริตและฟอกเงิน อย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้เทคนิค ด้านข่าวกรองทางการเงินเพื่อความสำเร็จในการติดตามสินทรัพย์คืน (APEC Multi-Year Project) ระหว่างวันที่ ๒๒ - ๒๔ กันยายน ๒๕๕๗

๕.๓ การเสริมสร้างเครือข่ายและความร่วมมือระหว่างประเทศ สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีการ จัดทำบันทึกความเข้าใจกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างเครือข่ายและความร่วมมือระหว่างประเทศ จำนวน ๔ หน่วยงาน ได้แก่ (๑) สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (OMB)

(๒) หน่วยงานต่อต้านการทุจริตแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา (ACU) (๓) หน่วยงาน Independent Commission Against Corruption New South Wales ของประเทศออสเตรเลีย และ (๔) หน่วยงาน Basel Institute on Governance สมาพันธ์สวิสเซอร์แลนด์

๕.๔ ด้านวิชาการต่างประเทศ และการพัฒนาบุคลากร สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้ (๑) การจัดบรรยายทางวิชาการ “การทำคดีทุจริตที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศ” (๒) จัดทำหนังสือรายงานการเข้าร่วมประชุมต่างประเทศของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ระหว่างปี ๒๕๕๒- ๒๕๕๕ และ (๓) จัดทำโครงการเสริมสร้างสมรรถนะบุคลากรเพื่อการต่อต้านการทุจริตภายใต้กรอบความร่วมมือระหว่างกัน

๕.๕ ด้านการประสานงานคดีระหว่างประเทศ สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีการดำเนินการที่สำคัญ ดังนี้

๑. ศูนย์ประสานงานคดีระหว่างประเทศได้ดำเนินการเกี่ยวกับการประสานขอข้อมูลต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีทุจริตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ อาทิ สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักรญี่ปุ่น สาธารณรัฐประชาชนจีน สวิสเซอร์แลนด์ เพื่อรวบรวมเอกสารพยานหลักฐานในคดีตลอดจนการจัดทำหนังสือขอความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (MLA)

๒. ประสานงานกับต่างประเทศเพื่อติดตามตัวบุคคลผู้กระทำความผิดในคดีทุจริต

๓. ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างประเทศ ที่ประสานขอข้อมูลเกี่ยวกับคดีทุจริต อาทิ Unit for Combating Corruption and Financial Crime, หน่วยงาน Police Presidium of the Czech Republic, หน่วยงาน Malaysian Anti-Corruption Commission (MACC), หน่วยงาน Corrupt Practices Investigation Bureau (CPIB) ประเทศสิงคโปร์ และหน่วยงาน Anti-Corruption Commission (ACC) ประเทศภูฏาน

๖. กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัด

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๔๖ วรรคท้าย ได้บัญญัติให้มีกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดขึ้น โดยคุณสมบัติกระบวนการสรรหาและอำนาจหน้าที่ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๖.๑ การสรรหาและการแต่งตั้งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัด (กรรมการ ป.ป.จ.)

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ดำเนินการสรรหากรรมการ ป.ป.จ. ใน ๗๖ จังหวัด แบ่งเป็น ๒ ระยะ โดยในระยะที่ ๑ ได้มีดำเนินการสรรหากรรมการ ป.ป.จ. ใน ๓๒ จังหวัด ซึ่งการสรรหากรรมการ ป.ป.จ. ระยะที่ ๑ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น จำนวน ๒๘ จังหวัด

ต่อมาเมื่ออยู่ระหว่างการดำเนินการสรรหากรรมการ ป.ป.จ. ระยะที่ ๒ จำนวน ๔๔ จังหวัด พร้อมกับการสรรหากรรมการ ป.ป.จ. ที่คงเหลือจากระยะที่ ๑ จำนวน ๔ จังหวัด คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้มีประกาศฉบับที่ ๗๒/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ เรื่องการดำเนินการตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ได้แก่ ไขพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ในส่วนของอำนาจที่คณะกรรมการ ป.ป.จ. คณะกรรมการสรรหากรรมการ ป.ป.จ. และสั่งให้

การแต่งตั้งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดที่ได้ดำเนินการไปแล้วเป็นอันใช้ได้ ส่วนที่อยู่ระหว่างดำเนินการคัดเลือกและแต่งตั้งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ชะลอไว้ก่อน ดังนั้น กรรมการ ป.ป.จ. ที่ได้รับการแต่งตั้งจึงมีทั้งสิ้นจำนวน ๒๘ จังหวัด

๖.๒ สรุปผลการดำเนินงานของกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัด

ตามคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๗๒/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ เรื่องการดำเนินการตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ได้แก้ไขพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ในส่วนของอำนาจหน้าที่ ป.ป.จ. โดยให้กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัด หรือกรรมการ ป.ป.จ. มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัดในการป้องกันการทุจริต ซึ่งเป็นการสนับสนุนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๒ ในยุทธศาสตร์ที่ ๑ ปลุกและปลูกจิตสำนึกการต่อต้านการทุจริต เน้นการปรับเปลี่ยนฐานความคิดของคนในทุกภาคส่วนในการรักษาประโยชน์สาธารณะ และยุทธศาสตร์ที่ ๒ บูรณาการการทำงานของหน่วยงานในการต่อต้านการทุจริตและพัฒนาเครือข่ายในประเทศ โดยกรรมการ ป.ป.จ. ได้ร่วมกับผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด กำหนดแนวทางในการดำเนินการด้านการป้องกันการทุจริต ประสานความร่วมมือในพื้นที่เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแก่ประชาชนและภาคส่วนต่าง ๆ โดยเน้นการปรับเปลี่ยนฐานความคิดของประชาชนในการรักษาประโยชน์สาธารณะ ผ่านเวทีการประชุมและกิจกรรมชุมชน รวมทั้งการแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับผู้นำองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนในโอกาสต่าง ๆ ปลุกฝังทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต และการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งประกอบไปด้วยการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญ อาทิ การดำเนินโครงการสถานศึกษาและครูผู้สอนที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมดีเด่น ประจำปี ๒๕๕๗ โดยบูรณาการร่วมกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และผลักดันโครงการโรงเรียนสุจริต การดำเนินโครงการเพาะต้นกล้าแห่งคุณธรรม จริยธรรมเพื่อต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน โดยร่วมกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ทำการคัดเลือกเยาวชนนักเรียนจากโรงเรียนสุจริต และโรงเรียนเครือข่ายเข้าค่ายฝึกอบรม เพื่อเป็นการถักทอเครือข่ายในสัดส่วนหนึ่งจับสับ ภายใต้หลักคิด “เพื่อนช่วยเพื่อน ให้เป็นคนดี” และการจัดประชุมเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง ราคากลาง และการคำนวณราคากลางตามมาตรา ๑๐๓/๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นต้น

ส่วนที่ ๓ ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ตามความในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๑๙ (๑๐) จำนวน ๒ เรื่อง ดังนี้

๑. คำวินิจฉัยของศาลปกครองที่มีผลต่อมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองกลางในคดีที่ถึงที่สุดแล้ว วินิจฉัยในประเด็นเกี่ยวกับอำนาจพิจารณาตรวจสอบของศาลปกครองที่มีต่ออำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. สรุปเป็นแนวคำวินิจฉัยได้ ดังนี้

๑) รัฐธรรมนูญฯ บัญญัติรับรองให้ศาลปกครองมีอำนาจตรวจสอบการใช้อำนาจทางปกครองหรือการดำเนินการทางปกครองขององค์กรของรัฐทุกประเภท แม้ว่าเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นคณะบุคคล จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ และมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีเป็นการใช้อำนาจตามมาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการปราบปรามการทุจริตฯ จึงเป็นอำนาจหน้าที่ทางปกครอง มิใช่อำนาจวินัยฉัยชี้ขาดโดยตรงตามรัฐธรรมนูญ

๒) เนื้อความตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ มาตรา ๑๙ (๔) และมาตรา ๒๕๐ วรรคหนึ่ง (๓) ของรัฐธรรมนูญฯ ๒๕๕๐ มีเนื้อหาสาระเป็นอย่างเดียวกัน ดังนั้น อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการไต่สวนและวินัยฉัยตามมาตรา ๒๕๐ วรรคหนึ่ง (๓) ของรัฐธรรมนูญฯ ๒๕๕๐ จึงเป็นอำนาจตามกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติเท่านั้น

๓) ถ้อยคำของมาตรา ๒๒๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญฯ ๒๕๕๐ เป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลในการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง จึงต้องตีความโดยเคร่งครัดว่านอกจากจะต้องเป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญฯ และต้องเป็นการใช้อำนาจในการวินัยฉัยชี้ขาดด้วย

๔) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นคณะบุคคลซึ่งมีกฎหมายให้อำนาจในการออกกฎ คำสั่ง หรือมติใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อบุคคล จึงเป็นเจ้าหน้าที่รัฐ และการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดจะต้องมีการพิจารณาลงโทษทางวินัยต่อไปซึ่งเป็นการใช้อำนาจทางปกครอง มิใช่เป็นการวินัยฉัยชี้ขาดขององค์กรตามรัฐธรรมนูญอันจะเป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญ

(การใช้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงย่อมถูกต้องตรวจสอบได้โดยกระบวนการทางปกครอง)

ข้อเสนอแนะ

หากพิจารณาอำนาจตามโครงสร้างการแบ่งแยกอำนาจปกครองตามรัฐธรรมนูญแล้ว การให้ศาลปกครองมีอำนาจเข้ามาตรวจสอบการกระทำของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในส่วนนี้ ย่อมเป็นการชอบด้วยหลักการแบ่งแยกอำนาจและการถ่วงดุลตรวจสอบการใช้อำนาจแล้ว อย่างไรก็ตาม ก็มีข้อน่าพิจารณาว่าการให้ศาลปกครองมีอำนาจตรวจสอบดุลพินิจในการฟังข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินการตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากกฎหมายบัญญัติให้หน่วยงานต้นสังกัดต้องผูกพันตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ชี้มูลความผิดทางวินัยโดยไม่อาจเปลี่ยนแปลงฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลแล้วได้ ดังนั้น เมื่อหน่วยงานต้นสังกัดผูกพันตามคำสั่งทางปกครองตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูล และต่อมาคดีได้ขึ้นสู่การพิจารณาวินิจฉัยของศาลปกครองเพื่อเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว ศาลปกครองก็อาจมีคำสั่งเพิกถอนได้และให้หน่วยงานต้องเยียวยาผู้ฟ้องคดีแล้ว ซึ่งอาจเกิดกรณีที่ศาลปกครองและศาลอาญาฟังข้อเท็จจริงแตกต่างกัน ทำให้เกิดการลักลั่นในการพิจารณาโทษทางวินัยและทางอาญาได้ ดังนั้น เพื่อขจัดปัญหาดังกล่าวข้างต้นอาจดำเนินการได้โดยวิธีต่าง ๆ ดังนี้

๑) แก้ไขบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญโดยให้อำนาจดังกล่าวของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นที่สุกทำนองเดียวกับอำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ตามมาตรา ๒๓๙ ของรัฐธรรมนูญฯ ๒๕๕๐ โดยอาจบัญญัติในทำนองว่า

“ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน และผลการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลความผิดทางวินัย ให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นที่สุด”

๒) แก้ไขบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายจัดตั้งศาลปกครอง โดย

(๑) กำหนดให้ศาลปกครองมีอำนาจตรวจสอบอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในด้านรูปแบบเท่านั้น แต่ไม่มีอำนาจก้าวล่วงพิจารณาเนื้อหาในการรับฟังพยานหลักฐานซึ่งเป็นอำนาจดุลพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๒) แก้ไขในเรื่องเงื่อนไขการฟ้องคดีปกครองเพื่อเพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัยจากมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยอาจกำหนดให้การฟ้องคดีต่อศาลปกครองในกรณีนี้จะต้องมีพยานหลักฐานเพิ่มเติมที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้นำมาวินิจฉัย และต้องเป็นพยานหลักฐานสำคัญที่อาจเปลี่ยนแปลงมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามหลักการว่า ข้อเท็จจริงเดียวกัน องค์การวินัยต้องฟังเป็นอย่างเดียวกัน เว้นแต่จะมีข้อเท็จจริงสำคัญเป็นประการอื่น

๓) แก้ไขโครงสร้างการดำเนินการทางวินัยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานต้นสังกัดในการพิจารณาโดยเฉพาะ โดยให้มติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นพยานหลักฐานหนึ่งในการดำเนินการทางวินัยเท่านั้น เพื่อมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องเป็นคู่ความกับศาลปกครองโดยตรงในประเด็นเรื่องอำนาจหน้าที่ ทั้งนี้ โดยอาจกำหนดให้ในกรณีที่หน่วยงานต้นสังกัดเห็นต่างจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะต้องมีความเห็นที่หนักแน่นและมีพยานหลักฐานสำคัญอันอาจเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ เป็นต้น

อนึ่ง ข้อพิจารณาและข้อเสนอข้างต้นเป็นการให้ความเห็นทางวิชาการโดยศึกษาอ้างอิงทฤษฎีและความเห็นทางวิชาการของนักกฎหมายมหาชนในเบื้องต้นเท่านั้น และเป็นข้อถกเถียงทางวิชาการที่ยังไม่ตกผลึกเป็นที่สุด และในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ นี้ มีคดีพิพาททางปกครองที่เกี่ยวข้องกับมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่อยู่ในการพิจารณาของศาลปกครองจำนวนทั้งสิ้น ๕๗ คดี ซึ่งมีแนวโน้มว่าจำนวนคดีจะมีจำนวนมากขึ้น ดังนั้น จึงควรที่จะทำการวิจัยและศึกษาในประเด็นนี้อย่างลึกซึ้งต่อไป

๒. มาตรการในการคุ้มครองช่วยเหลือแก่ผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์ กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลใดเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ การร่ำรวยผิดปกติ หรือข้อมูลอื่นอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมและยังความปลอดภัยให้กับบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๐ และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔) และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการคุ้มครองช่วยเหลือพยาน พ.ศ. ๒๕๕๔ หมวด ๙/๑ การส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต มาตรา ๑๐๓/๒ ถึงมาตรา ๑๐๓/๖ และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการคุ้มครองช่วยเหลือ พยาน พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงได้วางหลักเกณฑ์การคุ้มครองช่วยเหลือพยานเอาไว้เพื่อคุ้มครอง ผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์ กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลใดเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่การร่ำรวยผิดปกติ การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน หรือข้อมูลอื่นอันเป็นประโยชน์ต่อการ

ดำเนินการตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และให้หมายความรวมถึงสามี ภรรยา บุพการี ผู้สืบสันดานของผู้ร้องขอ และบุคคลอื่นใดที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้ร้องขอ อีกทั้งสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีการลงนามบันทึกข้อตกลงว่าด้วยการปฏิบัติและประสานงานการให้ความคุ้มครองช่วยเหลือพยานกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการใช้กฎหมายคุ้มครองพยานร่วมกัน โดยที่พยานหรือผู้ให้เบาะแส สามารถยื่นคำร้องขอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งสำนักงาน ป.ป.ช. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือกรมสอบสวนคดีพิเศษ (ดีเอสไอ)

ปัญหาอุปสรรค

๑. ลักษณะงานคุ้มครองช่วยเหลือพยานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีลักษณะเป็นงานบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่นที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับงานคุ้มครองพยาน ดังนั้น การประสานการปฏิบัติงานเพื่อให้พยานได้รับการคุ้มครองช่วยเหลือจึงจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการ และอาจทำให้เกิดความล่าช้าหรืออาจไม่ทันต่อสถานการณ์เมื่อจำเป็นต้องดำเนินการคุ้มครองโดยเร่งด่วน

๒. ผู้ร้องขอที่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะร้องขอรับการคุ้มครองช่วยเหลืออาจยังไม่สามารถเข้าถึงสิทธิหรือรับรู้สิทธิที่จะร้องขอรับการคุ้มครองความปลอดภัย ทำให้งานด้านการคุ้มครองช่วยเหลือพยานซึ่งถือเป็นเครื่องมือหนึ่งที่สำคัญในการปราบปรามการทุจริตขับเคลื่อนไปได้อย่างไม่เต็มที่

๓. ขาดอัตรากำลังและงบประมาณที่เหมาะสมกับภารกิจการคุ้มครองพยาน

แนวทางแก้ไข/ข้อเสนอแนะ

๑. แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน เห็นควรต้องดำเนินการกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานและวางระบบงาน รวมทั้งสร้างมาตรฐานการคุ้มครองช่วยเหลือพยาน เพื่อให้การดำเนินงานคุ้มครองช่วยเหลือพยานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒. ดำเนินการสื่อสารทำความเข้าใจเกี่ยวกับภารกิจการคุ้มครองช่วยเหลือพยานให้กับหน่วยงานอื่นที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับการคุ้มครองพยาน

๓. ดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนทั่วไปทราบและเข้าถึงสิทธิของการได้รับการคุ้มครองช่วยเหลือพยานมากยิ่งขึ้น

๔. จัดสรรอัตรากำลังและงบประมาณด้านการคุ้มครองพยานเพื่อรองรับภารกิจและให้สอดคล้องกับภารกิจมากยิ่งขึ้น

ส่วนที่ ๔ ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะจากการอภิปรายของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณารายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในคราวประชุมครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๘ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะต่อรายงานฉบับดังกล่าว สามารถสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ จากผลการจัดอันดับดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์การคอร์รัปชันประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งประเทศไทยได้ ๓๕ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน และอยู่อันดับที่ ๑๐๒ จากการจัดอันดับทั้งหมดจำนวน ๑๗๗ ประเทศทั่วโลก ประกอบกับในปัจจุบันทัศนคติหรือค่านิยมของคนในสังคมได้แปรเปลี่ยนไปจากเดิม จากเคยยกย่องคนดี คนที่มีความซื่อสัตย์สุจริต แต่ปัจจุบันกลับยกย่องคนที่มีเงิน คนที่มีตำแหน่ง

หน้าที่การงานสูง ทั้งยังมีค่านิยมที่เห็นว่าการทุจริตเป็นวิถีชีวิตที่เป็นเรื่องปกติธรรมดา เห็นคนชื้อเป็นคนชื้อ เห็นคนโกงเป็นคนฉลาด ซึ่งอาจเป็นปัจจัยที่นำไปสู่การทุจริตคอร์รัปชันได้ในที่สุด ดังนั้น เพื่อเป็นการยับยั้งปัญหาทุจริตคอร์รัปชันที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตจึงเห็นควรให้ทางสำนักงาน ป.ป.ช. ช่วยเร่งดำเนินการปลูกฝังและธรรมาภิบาลให้ทุกภาคส่วนมีจิตสำนึกในการต่อต้านการทุจริตและคอร์รัปชันในทุกรูปแบบ รวมทั้งสนับสนุนและส่งเสริมให้สังคมเห็นคุณค่าของการประพฤติปฏิบัติตนตามหลักคุณธรรมและจริยธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “หลักความซื่อสัตย์สุจริต” ตลอดจนบังคับใช้มาตรการทางกฎหมายให้มีความเข้มข้นมากขึ้นทั้งทางวินัยและทางอาญา อันจะเป็นการสร้างความตื่นตัวให้กับสังคมไทย ในการร่วมมือกันต่อสู้และสร้างความเข้มแข็งเพื่อสร้างสังคมไทยให้ปลอดการทุจริตคอร์รัปชันต่อไป

อนึ่ง ผลการจัดอันดับดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์การคอร์รัปชันประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ประเทศไทย ได้ ๓๘ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน อยู่อันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ ประเทศทั่วโลก ซึ่งอันดับสูงขึ้นกว่าปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่ประเทศไทยได้ ๓๕ คะแนน อันดับที่ ๑๐๒ จากทั้งหมด ๑๗๗ ประเทศทั่วโลก โดยอันดับคะแนนที่สูงขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ นี้เป็นผลมาจากการที่ทุกภาคส่วนของประเทศไทยได้พยายามมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและเห็นผลของการแก้ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน อีกทั้งคนไทยจำนวนมากได้แสดงความรู้สึกรักไม่พอใจต่อการทุจริตคอร์รัปชัน การที่คนในสังคมตื่นตัวต่อปัญหาร่วมกันเช่นนี้เป็นสัญญาณที่ดีว่าประเทศไทยจะได้นำพลังร่วมของคนในสังคมมาผลักดันแก้ไขปัญหาทุจริตคอร์รัปชันให้เป็นวาระแห่งชาติที่แท้จริง

ประเด็นที่ ๒ จากสถิติผลการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องกล่าวหาร้องเรียนในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ นั้น พบว่า มีเรื่องกล่าวหาร้องเรียนที่คงเหลืออยู่ระหว่างดำเนินการสูงถึง ๘,๔๘๔ เรื่อง ซึ่งนับเป็นสถิติที่สูงมาก และยังพบอีกว่า บางเรื่องนั้นค้างอยู่ในกระบวนการพิจารณาของสำนักงาน ป.ป.ช. ยาวนานถึง ๘ ปี จึงมีความเป็นกังวลว่าความล่าช้าดังกล่าวอาจทำให้เกิดความไม่ยุติธรรมขึ้นได้ แม้ว่าเหตุผลของความล่าช้าอาจจะมาจาก “เทคนิคทางกฎหมาย” หรือเป็นไปเพื่อความรอบคอบในการรวบรวมพยานหลักฐานก็ตามที เพราะหากไม่ได้มีการกระทำความผิด ก็นับเป็นเรื่องน่าเห็นใจผู้ถูกกล่าวหาที่ต้องคอยตอบคำถามต่อสังคมในเรื่องดังกล่าวตลอดระยะเวลาของการดำเนินคดี และในขณะเดียวกัน หากไม่สามารถดำเนินการเอาผิดกับผู้ที่กระทำความผิดได้ทันท่วงที อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อผลประโยชน์ของประเทศชาติได้ในภายหลัง

ทั้งนี้ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ สำนักงาน ป.ป.ช. มีเรื่องกล่าวหาร้องเรียนที่คงเหลืออยู่ระหว่างดำเนินการ จำนวน ๙,๔๗๘ เรื่อง ซึ่งเพิ่มสูงขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ จำนวน ๘๙๔ เรื่อง หรือเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ ๑๑.๗๑

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่
สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เลขรับ..... 11266
วันที่..... 9 พ.ย. 2559
เวลา..... 14.14 น.

ที่ ปช ๐๐๒๑/๐๑๘๒

สำนักงาน ป.ป.ช.
ถนนนทบุรี อำเภอเมือง
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

พฤษภาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเสนอรายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗

เรียน เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ จำนวน ๒๗๐ เล่ม

ด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๙ (๑๐) บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่พร้อมข้อสังเกตต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาทุกปี ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๖ วรรค ๒ บัญญัติให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา

สำนักงาน ป.ป.ช. จึงขอเสนอรายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ (ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย) เพื่อโปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสรสรเสริญ พลเจียก)
เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่..... 144 / 59
วันที่..... 9 พ.ย. 2559
เวลา..... 14.42
สำนักกำกับและตรวจสอบ

กลุ่มงานติดตามผลการดำเนินงาน
รับที่..... 104 / 59
วันที่..... 9 พ.ย. 2559
เวลา..... 14.50
สำนักกำกับและตรวจสอบ

สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
โทร. ๐ ๒๕๒๘ ๔๙๓๒
โทรสาร ๐ ๒๕๒๘ ๔๙๓๖